

ŽIVOTOPIS

Antonín Ratajský

Antonín Ratajský se narodil 15. ledna 1931 své matce Marii rozené Prajzové a otci Františku Ratajskému. Maminka však v roce 1932 zemřela. Antonín měl dva starší přímé sourozence – Františka a Marii. Tatínek se podruhé oženil s Annou Kočí, se kterou měl ještě dvě děti, a to Annu a Jaroslava.

V roce 1937 nastoupil Antonín Ratajský do školy v rodném Hluku. Vychodil čtyři obecné třídy a čtyři třídy měšťanky.

Pan Ratajský vzpomíná, že jeho rodina vlastnila pole na hluckém katastru v tzv. Rovných polích (nedaleko Babí hory), kde byly náznaky existence zemního plynu a nafty. V roce 1943 nechala protektorátní vláda toto místo prozkoumat, přijeli inženýři z Prahy a prováděli vrty na různých místech. Vše měla a starosti firma Hermann Göringwerke. Za tatínkem pana Ratajského několikrát přišel pracovník této firmy kvůli dokladům k pozemku, který zde rodina vlastnila. Němci slíbili, že pozemek, na kterém prováděli vrty, odkoupí, ale to se nakonec nestalo.

Na konci základní školy, to bylo těsně po 2. světové válce, byla doba velmi složitá a Antonín se rozhodoval, co bude dál podnikat. Nejdříve se chtěl vyučit strojvedoucím. Byl i na pohovoru v DEPU ve Veselí nad Moravou, tam však brali přednostně děti, jejichž rodiče pracovali na dráze a jeho nepřijali. Po pečlivém zvážení přistoupil na nabídku mistra Soviše – kováře a podkováře, aby se šel učit k němu, i když už dva učně měl. Otec jej při výběru tohoto řemesla podpořil. Do učňovské školy dojížděl Antonín do Uherského Brodu, kde taky zdárně složil učňovské zkoušky. Po vyučení pracoval ještě jeden rok u mistra Soviše jako tovaryš.

V roce 1950 nastoupil Antonín do Autopalu Hluk. Po skončení své prodloužené vojenské služby se zde vrátil a v Autopalu pracoval 27 let jako mistr údržby a vedoucí technické obsluhy výroby.

Pan Antonín měl za ženu Marii Gálovou, se kterou vychoval dvě děti, Antonína a Alenu. V průběhu života se věnoval i svým koníčkům, kterými byly fotbal a hudba. Během své povinné vojenské služby ve Znojmě byl velmi aktivní sportovec a hrál ve vojenské kapele na trubku.

V letech 1966-68 absolvoval večerní nižší průmyslovou školu strojnickou v Uherském Hradišti. V roce 1977 odešel do Okresního komunálního podniku jako vedoucí střediska 01 Hluk, kde měl na starosti mnoho průmyslových i neprůmyslových zaměstnanců. Tady pracoval až do odchodu do důchodu v roce 1991. I v důchodu se věnoval práci kováře ve své osobní dílně, kde vyráběl podkovy pro štěstí, které pak rozdával svým blízkým a rodině.

Byl významným cvičitelem v bývalé tělovýchovné jednotě, hrál na trubku v místní hlucké kapele Šarovec.